

- ilości sztuk przydzielonej młodzieży — wydawać jako premię trzymiesięczną cieliczkę;
- c) pastuchowi — za ponadplanową wydajność mleka uzyskaną od obsługiwanych krów wydawać do 5% ilości mleka uzyskanego ponad plan;
- d) brygadierowi — za ponadplanową wydajność mleka od krów obsługiwanych przez brygadę wydawać do 10% mleka uzyskanego ponad plan.
2. W fermach trzody chlewnej:
- a) członkom spółdzielni stale zatrudnionym przy obsłudze macior wydawać jako premię każdego czwartego prosiaka z ilości prosiąt odchowanych ponad plan do wieku 8 tygodni;
- b) członkom spółdzielni stale zatrudnionym przy obsłudze tuczników wydawać w naturze od 15 do 25% uzyskanej ponad plan żywej wagi tuczników, o ile tucz ukończono w planowanym czasie;
- c) brygadierowi fermy:
— za uzyskanie przez brygadę ponadplanowej ilości prosiąt wydawać do 10% ilości prosiąt uzyskanej ponad plan,
— wydawać w naturze do 10% żywej wagi tuczników uzyskanej przez brygadę ponad plan, o ile tucz ukończono w planowanym czasie.
3. W fermach owiec — członkom spółdzielni pracującym w fermie owiec:
- a) za odchowanie ponadplanowej ilości jagniąt do czasu ich oddzielenia od matek wydawać jako premię 1/4 jagniąt odchowanych ponad plan,
- b) za przekroczenie planowanej strzyży wełny wydawać jako premię w naturze do 25% wełny uzyskanej ponad plan,
- c) za przekroczenie planowanego udoju mleka wydawać jako premię w naturze do 25% mleka lub sera uzyskanego ponad plan.
4. W fermach drobiarskich — członkom spółdzielni pracującym w fermie drobiarskiej (łącznie z kierownikiem fermy):
- a) za przekroczenie planu nleśności jaj — wydawać jako premię w naturze do 25% ilości jaj uzyskanych ponad plan,
- b) za odchowanie do 6 miesięcy nie mniej niż 80% kurcząt i kacząt oraz nie mniej niż 70% indycząt

- otrzymanych z wylęgu — wydawać jako premię 1/4 drobiu odchowanego ponad wymieniony procent,
- c) za odchowanie ponad 6 sztuk gęsi od każdej gęsi do 6 miesięcy — wydawać jako premię 1/4 gęsiąt odchowanych ponad 6 sztuk.
5. W pasiece — członkom spółdzielni zatrudnionym w pasiece:
- a) za przekroczenie planu zbioru miodu przy jednoczesnym uzyskaniu zaplanowanej ilości rojów — wydawać jako premię w naturze 25% miodu uzyskanego ponad plan,
- b) za każdy kilogram wytopionego wosku ponad plan — wydawać 1 kg miodu, a za każdy kilogram nie wytopionej woszczyny 0,3 kg miodu.

Premiowanie przewodniczącego spółdzielni.

Przewodniczącemu spółdzielni za przekroczenie planowanych zbiorów i wydajności zwierząt w hodowli zaleca się zaliczać premię w dniówkach obrachunkowych od ogólnej ilości dniówek zaliczonych przewodniczącemu w ciągu roku w następujących ilościach:

za przekroczenie ogólnego planowanego zbioru zbóż:

do 10% — do 10% dniówek obrachunkowych
powyżej 10% — do 20% " "

za przekroczenie planowanych zbiorów wszystkich roślin przemysłowych, warzyw i ziemniaków:

do 10% — do 15% dniówek obrachunkowych
powyżej 10% — do 25% " "

za przekroczenie planu przychówka i wydajności w hodowli przynajmniej w 2 fermach (rodzajach zwierząt):

do 10% — do 15% dniówek obrachunkowych
powyżej 10% — do 25% " "

Premiowanie księgowego.

Zaleca się spółdzielniom ustalać dla księgowych za dobre prowadzenie na bieżąco księgowości, dbałość i terminowe prowadzenie wykazu dniówek obrachunkowych, terminowe dokonywanie rozliczeń i ściąganie należności oraz za terminowe i dobre sporządzenie bilansu — premię w wysokości do 50% wszystkich premii uzyskanych przez przewodniczącego.

UCHWAŁA Nr 304 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 maja 1954 r.

o powołaniu Państwowej Inspekcji Plonów.

§ 1. W celu uzyskania wiarogodnych danych o przewidywanych i osiągniętych plonach ziemiopłodów powołuje się przy Ministerstwie Rolnictwa służbę inspekcyjną pod nazwą Państwowa Inspekcja Plonów.

§ 2. Zadaniem Państwowej Inspekcji Plonów jest:

- 1) dokonywanie w ciągu całego roku oceny przebiegu wegetacji roślin uprawnych względnie przypuszczalnych plonów ważniejszych ziemiopłodów,
- 2) dokonywanie oceny przewidywanych zbiorów w okresie przed sprzętem ziemiopłodów,
- 3) dokonywanie ostatecznej oceny osiągniętych plonów i zbiorów ziemiopłodów w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, Ministerstwem Państwowych Gospodarstw Rolnych, Mini-

sterstwem Skupu i Głównym Urzędem Statystycznym.

§ 3. 1. Pracami Inspekcji objęte są państwowe gospodarstwa rolne, spółdzielnie produkcyjne i indywidualne gospodarstwa chłopskie.

2. Ocena plonów i zbiorów obejmuje następujące ziemiopłody: żyto, pszenicę, jęczmień, owies, buraki cukrowe, ziemniaki, len, rzepak, siano łąkowe.

§ 4. 1. Organami Państwowej Inspekcji Plonów są Inspektorat Główny w Warszawie i inspektorzy wojewódzcy po jednym na województwo oraz rzeczoznawcy powiatowi.

2. Inspektora Głównego powołuje Minister Rolnictwa, Inspektorów wojewódzkich działających przy pre-

zydiach wojewódzkich rad narodowych (województwie zarządy rolnictwa) powołuje Minister Rolnictwa na wniosek przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Stanowisko inspektora wojewódzkiego może być łączone z inną pracą zawodową i traktowane jako zajęcie dodatkowe. W tym przypadku właściwe organy zwierzchnie powinny traktować prace związane z zadaniami Inspekcji jako należące do normalnych zajęć służbowych danego pracownika i w razie potrzeby zwalniać go od innych zajęć.

3. Inspektorzy wojewódzcy organizują sieć rzeczoznawców powiatowych w ilości 2—3 na powiat, płatnych od każdego sprawozdania.

§ 5. 1. Przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych i powiatowych rad narodowych na wniosek inspektora wojewódzkiego Państwowej Inspekcji Plonów powoływają będą wojewódzkie i powiatowe komisje oceny plonów.

2. Zadaniem tych komisji będzie niesienie pomocy Inspektorowi wojewódzkiemu w zbieraniu danych dotyczących plonów i zbiorów oraz ostateczna, kolektywna ocena danych dotyczących plonów i zbiorów, przedłożonych im przez inspektora wojewódzkiego do rozpatrzenia.

3. Skład, zakres i tryb pracy terenowych komisji oceny plonów określi odrębna instrukcja zatwierdzona na wniosek Ministra Rolnictwa przez resortowego wiceprezesa Rady Ministrów.

§ 6. Do zakresu działania inspektorów wojewódzkich należy:

- 1) ocena przewidywanych oraz osiągniętych plonów i zbiorów,
- 2) kierowanie pracą rzeczoznawców powiatowych,
- 3) opracowywanie zbiorczych sprawozdań rzeczoznawców powiatowych,
- 4) ścisła współpraca i wykorzystanie wszelkich prac prowadzonych przez wszystkie terenowe jednostki organizacyjne, dotyczących oceny plonów i zbiorów ziemioplodów,
- 5) systematyczne gromadzenie materiałów dotyczących rozmieszczenia gleb oraz warunków klimatycznych i agrotechnicznych we wszystkich powiatach województwa.

§ 7. Pracownicy Inspekcji i osoby przez nią upoważnione mają prawo kontroli w gospodarstwach uspołeczniionych w ramach swego zakresu działania:

- 1) stanu zasiewów w polu,
- 2) zbiorów znajdujących się w magazynach i innych urządzeniach,
- 3) omłotów,
- 4) wszelkiej związanej z tym dokumentacji podstawowej w gospodarstwach i
- 5) wszelkiej sprawozdawczości oraz statystyki z zakresu plonów i zbiorów.

§ 8. 1. Dane liczbowe dotyczące powierzchni poszczególnych zasiewów, niezbędnych do obliczenia zbiorów, dostarczają Inspektorowi Głównemu: co do gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych — Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych, co do spółdzielni produkcyjnych, innych państwowych gospodarstw rolnych (poza podległymi Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych) i uspołeczniionych oraz indywidualnych gospodarstw chłopskich — Główny Urząd Statystyczny przy współpracy Ministerstwa Rolnictwa.

2. Dane te, dotyczące powierzchni przewidywanej do zbioru (faktycznej powierzchni do zbiorów po uwzględnieniu ewentualnych strat powstałych po doko-

naniu zasiewów) 4 głównych zbóż oraz lnu, rzepaku ozimego i siana łąkowego I pokosu, powinny być dostarczone do dnia 15 czerwca, a ziemniaków, buraków cukrowych i rzepaku jaregō — do dnia 15 lipca, natomiast dane dotyczące powierzchni dokonanych zbiorów 4 głównych zbóż, rzepaku ozimego i jarego, lnu oraz I pokosu siana łąkowego — do dnia 15 września, a ziemniaków, buraków cukrowych i II pokosu siana — do dnia 15 listopada.

§ 9. Ministerstwo Finansów (Państwowy Zakład Ubezpieczeń) ma obowiązek nadsyłania do Inspekcji meldunków o wszelkich klęskach elementarnych w rolnictwie, które mogą poważnie wpłynąć na obniżkę plonów i zbiorów.

§ 10. 1. Główny Urząd Statystyczny dostarcza dla potrzeb Inspekcji nadsyłane przez korespondentów rolnych oceny dotyczące przebiegu okresu wegetacyjnego i plonów.

2. Oceny te powinny być opracowywane bieżąco, najpóźniej do końca każdego miesiąca.

§ 11. 1. Naukowo-badawcze instytuty rolnicze dostarczają kandydatów na rzeczoznawców powiatowych (§ 4 ust. 3), opracowują szczegółową metodologię oceny przewidywanych plonów według stanu roślin w różnych okresach wegetacji, włączają do stałego planu swych prac zagadnienia związane z oceną przewidywanych plonów oraz gromadzą i opracowują niezbędne materiały. W szczególności gromadzą materiał doświadczalny, wykazujący współzależność w różnych warunkach pomiędzy różnymi cechami roślin uprawnych w odpowiednich stadiach rozwoju a osiągniętym plonem.

2. W celach koordynacji wymienionych prac i współpracy z Inspekcją powołuje się odpowiednio stanowisko pracy przy centralnej naukowej instytucji rolniczej.

3. Instytuty rolnicze opracują praktycznie użyteczny podział kraju w granicach podziału administracyjnego na obszary rolniczo-produkcyjne z uwzględnieniem różnic glebowych i klimatycznych.

§ 12. Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny dostarcza dla potrzeb Inspekcji doraźnych informacji meteorologicznych, charakteryzujących przebieg pogody w operatywnych okresach sprawozdawczych w poszczególnych częściach kraju.

§ 13. Stacje ochrony roślin mają obowiązek nadsyłania do Inspekcji meldunków o wszelkich masowych wystąpieniach chorób i szkodników roślin, które mogą poważnie wpłynąć na obniżkę plonów.

§ 14. Wojewódzkie zarządy rolnictwa mają obowiązek nadsyłania do Inspekcji w terminie do dnia 15 października oceny jakości zbiorów w roku gospodarczym.

§ 15. 1. Ministerstwa, urzędy centralne i instytuty rolnicze dostarczają Inspektorowi Głównemu danych liczbowych niezbędnych do oceny plonów i zbiorów.

2. Organy terenowych władz, wszelkie organy rolne i administracje państwowych gospodarstw rolnych udostępniają pracownikom Inspekcji dane liczbowe niezbędne do oceny plonów i zbiorów oraz udzielają pomocy fachowej i technicznej.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (wydziały statystyki) współdziałają z wojewódzkimi inspektorami Inspekcji, udzielając im niezbędnej pomocy przy opracowywaniu materiałów statystycznych.

§ 16. Dokumentacja pierwotna oraz sprawozdawczość z zakresu omłotów, plonów i zbiorów, prowadzone

w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych, powinny być w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym dostosowane w miarę możliwości do potrzeb Państwowej Inspekcji Płonów.

§ 17. Instrukcję co do prac Inspekcji wyda Inspektor Główny za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrów: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych i Skupu oraz Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 18. Minister Finansów zapewni Państwowej Inspekcji Płonów niezbędne środki finansowe, a Prezes Państwowej Komisji Etatów — etaty osobowe.

§ 19. Budżet Państwowej Inspekcji Płonów, zapewniający dostateczną obsadę osobową i środki techniczne, stanowi samodzielny dział w budżecie Ministerstwa Rolnictwa.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 18 maja 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

780

UCHWAŁA Nr 317 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 maja 1954 r.

w sprawie zasad przydziału odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej.

W trosce o uporządkowanie i dalszą poprawę stanu zaopatrywania pracowników w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej Prezydium Rządu po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała co następuje:

§ 1. Normy zaopatrzenia w odzież specjalną i obuwie specjalne, zwane dalej „odzieżą specjalną”, oraz normy zaopatrzenia w sprzęt ochrony osobistej, przysługujące pracownikom w związku z warunkami pracy, zatwierdza Prezydium Rządu po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 2. Ustala się podział odzieży specjalnej na odzież ochronną i odzież roboczą.

§ 3. 1. Odzieżą ochronną jest odzież specjalna, która chroni życie lub zdrowie pracownika przed szkodliwymi skutkami produkcyjnego procesu technologicznego lub przed szkodliwymi wynikającymi z charakteru pracy oraz przed możliwością nagłego zniszczenia odzieży własnej przez spalanie, gnicie, żrące działanie lub wydawana jest pracownikowi z uwagi na wymagania sanitarne bądź specjalne potrzeby produkcji.

2. Odzież ochronną z uwagi na sposób korzystania z niej dzieli się na:

- 1) odzież indywidualną, która wydawana jest pracownikowi do jego osobistego użytku w czasie i miejscu pracy;
- 2) odzież dyżurną, która wydawana jest pracownikowi w czasie i miejscu pracy przy wykonywaniu określonych czynności, a nie służy do osobistego użytku jednego pracownika.

§ 4. Odzieżą roboczą jest odzież specjalna, która ułatwia pracownikowi wykonywanie pracy bądź chroni zwykłą odzież pracownika przed nadmiernym zużyciem lub zniszczeniem.

§ 5. Sprzętem ochrony osobistej jest sprzęt chroniący pracownika przed szkodliwymi i niebezpieczeństwami związanymi z wykonywaną pracą.

§ 6. Odzież ochronna i sprzęt ochrony osobistej wydawane są pracownikom bezpłatnie.

§ 7. 1. Odzież robocza wydawana pracownikom na podstawie obowiązujących przepisów bezpłatnie lub częściowo odpłatnie wydawana będzie nadal na dotychczasowych zasadach.

2. Wszelkie zmiany zakresu bezpłatnie wydawanej odzieży roboczej wymagają uchwały Prezydium Rządu.

3. Odzież robocza nie przewidziana w obowiązujących przepisach może być wydawana pracownikom wyłącznie odpłatnie.

§ 8. Przy ustalaniu norm zaopatrzenia pracowników w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej oraz określenia ich zużycia obowiązuje następujący tryb postępowania:

- 1) projekty norm zaopatrzenia w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej, opracowane w porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych, ministrowie (kierownicy centralnych urzędów) przedkładają Prezydium Rządu do zatwierdzenia;
- 2) do projektów (pkt 1) powinny być dołączone opinie:
 - a) Centralnej Rady Związków Zawodowych,
 - b) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i
 - c) Ministerstwa Finansów;
- 3) opinie jednostek wymienionych w pkt 2 powinny być wydane nie później niż w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku ministra (kierownika centralnego urzędu).

§ 9. W razie potrzeby bezwzględnego zapewnienia pracującym bezpiecznych warunków pracy przy powstawaniu nowych stanowisk roboczych lub zmianie procesów technologicznych upoważniają się ministrowie (kierownicy centralnych urzędów), po porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych, do ustalenia tymczasowych norm zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną i sprzęt ochrony osobistej pod warunkiem, że dokonane uzupełnienia znajdą pokrycie w zatwierdzonych planach finansowych i materiałowych.

§ 10. O ile w związku z postępem technicznym nastąpi polepszenie warunków pracy, ministrowie (kierownicy centralnych urzędów) obowiązani są po porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych wstrzymać wydawanie zbędnej już odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej, przysługujących na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 11. Roczne plany zaopatrzenia w odzież specjalną i sprzęt ochrony osobistej oraz ewentualne zmiany w tych planach opracowuje na podstawie wniosków ministrów (kierowników centralnych urzędów) Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego przy współudziale Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 12. 1. W przypadku przedterminowego zużycia odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej z przy-